

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 12 grudnia 2008 r.
(OR. en)**

17215/08

**POLGEN 142
ENER 472
ENV 1010**

NOTA

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Delegacje

Dotyczy: Energia i zmiany klimatyczne
– Elementy kompromisu końcowego

Delegacje otrzymują w załączeniu elementy kompromisu końcowego dotyczącego pakietu klimatyczno-energetycznego uzgodnione na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 11 i 12 grudnia 2008 r. (por. dok. 17271/08); do tych elementów odwołuje się pkt 20 konkluzji Rady Europejskiej.

ENERGIA I ZMIANY KLIMATYCZNE**ELEMENTY KOMPROMISU KOŃCOWEGO**

Wyniki intensywnych prac prowadzonych w ostatnich tygodniach są odzwierciedlone w skonsolidowanych dokumentach 16723/08, 16736/08, 16958/08 i 17086/08. Uzupełnia się je o następujące elementy:

1) **Sektory przemysłu, które nie są narażone na ryzyko ucieczki emisji gazów cieplarnianych (ang. carbon leakage)**

Odsetek uprawnień zbywanych na aukcjach, który należy osiągnąć w roku 2020, ustala się na 70% – z myślą o osiągnięciu poziomu 100% w roku 2027 – przy założeniu że poziom początkowy w roku 2013 ustala się na 20%.

2) **Sektory przemysłu narażone na ryzyko ucieczki emisji**

Sektor lub podsektor jest uznawany za narażony na znaczne ryzyko ucieczki emisji, jeśli zsumowane dodatkowe koszty bezpośrednie i pośrednie wynikające ze stosowania dyrektywy skutkują wzrostem kosztów produkcji przekraczającym 5% jej wartości dodanej brutto i jeśli całkowita wartość eksportu i importu tego sektora lub podsektora podzielona przez całkowitą wartość jego obrotów i importu przekracza 10%.

Na zasadzie odstępstwa, sektor lub podsektor jest również uznawany za narażony na znaczne ryzyko ucieczki emisji, jeśli zsumowane dodatkowe koszty bezpośrednie i pośrednie wynikające ze stosowania dyrektywy skutkują wzrostem kosztów produkcji przekraczającym 30% jej wartości dodanej brutto lub jeśli całkowita wartość eksportu i importu tego sektora lub podsektora podzielona przez całkowitą wartość jego obrotów i importu przekracza 30%.

Metoda oceny narażenia na znaczne ryzyko ucieczki emisji będzie się opierać na odpowiednim poziomie podziału sektorów lub podsektorów, jako punkt wyjścia – na poziomie 3 (kod NACE-3) lub, w stosownym przypadku i gdy są dostępne stosowne dane, na poziomie 4 (kod NACE-4).

Instalacjom w sektorach lub podsektorach narażonych na znaczne ryzyko ucieczki emisji przyznane zostanie 100% nieodpłatnych uprawnień w wysokości odpowiadającej poziomowi odniesienia określonego dla najlepszej dostępnej technologii.

Komisja przeanalizuje – na potrzeby rozdziału między państwa członkowskie liczby uprawnień do emisji przeznaczonych na aukcje – konsekwencje przyznania dodatkowych nieodpłatnych uprawnień emisji sektorom przemysłu narażonym na znaczne ryzyko ucieczki emisji. Przypomina się, że decyzja w sprawie przyznania tych uprawnień do emisji zostanie podjęta na podstawie wniosku Komisji skierowanego do Parlamentu Europejskiego i Rady, oczekiwanego w czerwcu 2010 r. w świetle rezultatów negocjacji międzynarodowych. We wniosku tym, w stosownym przypadku, zaproponowane zostaną odpowiednie środki, przy uwzględnieniu w szczególności ewentualnych efektów redystrybucyjnych.

3) Ewentualne odstępstwa od wprowadzenia odsetka uprawnień zbywanych na aukcjach na poziomie 100% w 2013 roku w sektorze energii elektrycznej

W ramach odstępstw określonych w art. 10c dyrektywy odsetek uprawnień zbywanych na aukcjach w 2013 roku będzie wynosił co najmniej 30% i będzie stopniowo podnoszony, tak by najpóźniej w 2020 roku osiągnąć poziom 100%. Przewiduje się zastosowanie klauzuli *rendez-vous* dwa lata przed końcem obowiązywania każdego odstępstwa.

4) Rozdział uprawnień¹

Całkowita liczba przydziałów, które państwa członkowskie muszą wystawić na aukcjach między rokiem 2013 a 2020, zostaje podzielona w następujący sposób:

- 88% całkowitej liczby uprawnień przeznaczonych na aukcje rozdziela się między państwa członkowskie w częściach równych udziałowi danego państwa członkowskiego w zweryfikowanych emisjach w ramach systemu wspólnotowego w 2005 roku;
- 10% całkowitej liczby uprawnień przeznaczonych na aukcje rozdziela się między niektóre państwa członkowskie, mając na uwadze solidarność i wzrost gospodarczy we Wspólnocie, w wyniku czego liczba uprawnień, które te państwa członkowskie wystawiają na aukcjach zgodnie z poprzednim tiret, zwiększy się o wartości procentowe określone w załączniku IIa do wniosku dotyczącego dyrektywy o systemie handlu uprawnieniami do emisji;
- 2% całkowitej liczby uprawnień przeznaczonych na aukcje rozdziela się między państwa członkowskie, które w 2005 roku zmniejszyły emisje gazów cieplarnianych o co najmniej 20% w porównaniu z rokiem referencyjnym ustalonym w protokole z Kioto, w następujący sposób:

Państwo członkowskie	Rozdział 2% uprawnień
Bułgaria	15%
Republika Czeska	4%
Estonia	6%
Węgry	5%
Łotwa	4%
Litwa	7%
Polska	27%
Rumunia	29%
Słowacja	3%

¹ Zob. także pkt 2 akapit czwarty.

5) **Korekta redukcji liniowej dla państw członkowskich, którym zezwolono na zwiększenie emisji (decyzja o podziale obciążeń)**

Państwa członkowskie, którym zezwolono na zwiększenie emisji gazów cieplarnianych w latach 2005–2020, nie zostaną zobowiązane do zmniejszenia wielkości emisji w roku 2013 do poziomu średnich emisji rocznych w latach 2008–2010.

Emisje tych państw w 2013 roku będą jednak mniejsze lub równe wielkości, jaka zostałaaby osiągnięta w tym roku, gdyby emisje te zwiększały się w sposób liniowy od roku 2009.

6) **Finansowanie innowacyjnych technologii wychwytywania i składowania dwutlenku węgla oraz finansowanie odnawialnych źródeł energii**

Wielkość uprawnień do emisji dostępnych w ramach tego rodzaju finansowania wynosi 300 mln w ramach sprawiedliwego rozdziału geograficznego projektów demonstracyjnych.

Żaden projekt nie będzie mógł, w ramach tego mechanizmu, otrzymać wsparcia przekraczającego 15% całkowitej liczby uprawnień dostępnych w tym celu.

7) **Mechanizm czystego rozwoju i wspólnych wdrożeń (decyzja o podziale obciążeń)**

Pułap zatwierdzonych jednostek na państwo członkowskie ustala się na 3% zweryfikowanych emisji w 2005 roku.

Niemniej jednak państwa członkowskie, które na mocy decyzji o podziale obciążeń przyjmą cel zmniejszenia emisji lub ich zwiększenia o nie więcej niż 5%, będą mogły wykorzystywać dodatkowe jednostki w wysokości 1% swoich zweryfikowanych emisji w 2005 roku na projekty w krajach mniej rozwiniętych i małych rozwijających się krajach wyspiarskich, o ile spełniony zostanie jeden z trzech następujących warunków:

- koszty ogólne wyższe lub równe 0,70% PKB według oceny skutków przeprowadzonej przez Komisję;

- koszty dodatkowe w wysokości co najmniej 0,1% PKB wynikające z zakładanego celu faktycznie określonego dla danego państwa członkowskiego w zakresie zmniejszenia emisji w porównaniu z wartością wynikającą z analizy kosztów i wyników;
- ponad 50% całkowitej wielkości emisji objętych decyzją o podziale obciążeń pochodzi z sektora transportu;
- cel dotyczący energii odnawialnych jest wyższy niż 30%.

Dotyczy to następujących państw: Austria, Finlandia, Dania, Włochy, Hiszpania, Belgia, Luksemburg, Portugalia, Irlandia, Słowenia, Cypr i Szwecja.

8) Wstępne dobrowolne określenie przeznaczenia części dochodów z aukcji

Rada Europejska przyjmuje następujące oświadczenie:

„Rada Europejska kładzie nacisk na ogromne znaczenie, jakie ma osiągnięcie strategicznego celu, którym jest ograniczenie globalnego wzrostu średnich temperatur do nie więcej niż 2°C powyżej poziomu z epoki przedprzemysłowej. Podkreśla potrzebę niezwłocznego podjęcia zdecydowanych działań, aby skutecznie stawić czoła wyzwaniom związanym ze zmianami klimatycznymi.

Czynnikiem decydującym dla przeprowadzenia na wymaganą skalę skutecznych, sprawnych i sprawiedliwych działań w odpowiedzi na wyzwania, jakie stwarzają zmiany klimatyczne, będzie wspólne działanie na szczeblu międzynarodowym.

W związku z tym porozumienie w sprawie pakietu energetyczno-klimatycznego w istotny sposób przyczyni się do zabezpieczenia przyszłości naszej planety, umacniając przewodnią rolę Europy w walce ze zmianami klimatycznymi. Unijny pakiet energetyczno-klimatyczny przyczyni się do starań UE, aby zapewnić środki finansowe na działania zmierzające do łagodzenia skutków zmian klimatycznych i dostosowywania się do nich, w tym za pośrednictwem rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla w kontekście szerszego porozumienia międzynarodowego.

Rada Europejska przypomina, że państwa członkowskie zgodnie z odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi i budżetowymi określą sposób wykorzystania dochodów pochodzących z aukcji uprawnień w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji. Przyjmuje do wiadomości ich gotowość do wykorzystania co najmniej połowy tej kwoty na działania służące zmniejszeniu emisji gazów cieplarnianych, łagodzeniu skutków zmian klimatycznych i dostosowywaniu się do nich, działania mające na celu unikanie wylesiania, rozwój technologii w zakresie energii odnawialnych, efektywności energetycznej i innych technologii sprzyjających przejściu do bezpiecznej i zrównoważonej gospodarki niskoemisyjnej, także przez tworzenie zdolności, transfery technologii, badania i rozwój.

W związku z międzynarodowym porozumieniem w sprawie zmian klimatycznych, którego zawarcie planowane jest na rok 2009 podczas posiedzenia w Kopenhadze, a także w przypadku podmiotów wyrażających takie życzenie, część tej kwoty zostanie wykorzystana, by ułatwić i finansować działania służące łagodzeniu skutków zmian klimatycznych i dostosowaniu się do nich prowadzone w krajach rozwijających się, które ratyfikują to porozumienie, w szczególności w krajach najmniej rozwiniętych. Dalsze kroki w tym zakresie zostaną podjęte na posiedzeniu Rady Europejskiej wiosną 2009 roku.”

9) Sprawozdanie Komisji na temat możliwości realizacji wariantu dotyczącego aukcji

Komisja przekaze do połowy 2009 roku sprawozdanie na temat możliwości realizacji przez państwo członkowskie wariantu polegającego na przyznaniu mniejszej części uprawnień niż maksymalny odsetek ustalony w art. 10a ust. 7 (akapit pierwszy) i ust. 8 dyrektywy o systemie handlu uprawnieniami, z poszanowaniem podstawowych zasad tej dyrektywy.

10) Inne kwestie

– podstawa obliczania rozdziału uprawnień do emisji

Uprawnienia dla poszczególnych państw członkowskich będą rozdzielane na podstawie wyższej z następujących wartości: wielkość emisji w roku 2005 lub średnia wielkość emisji w latach 2005–2007.

– zezwalanie na przekroczenie stopnia przeniesienia w przypadku nadzwyczajnych warunków meteorologicznych (decyzja o podziale obciążeń)

Państwa członkowskie mają prawo przekroczyć przyznany im roczny pułap emisji o nie więcej niż 5%.

Niemniej jednak w latach 2013 i 2014 państwo członkowskie będzie mogło zwrócić się do Komisji o zwiększenie tego stopnia przeniesienia, jeśli doświadcza nadzwyczajnych warunków meteorologicznych prowadzących do poważnego zwiększenia emisji gazów cieplarnianych. Komisja powinna podjąć decyzję o przyznaniu takiego odstępstwa lub decyzję odmowną na podstawie informacji przedstawionych przez państwo członkowskie.

– wykorzystanie konkretnych jednostek związanych z rodzajami projektów (dyrektywa o systemie handlu uprawnieniami)

Art. 11a ust. 8 dyrektywy o systemie handlu uprawnieniami otrzymuje brzmienie:

„Od dnia 1 stycznia 2013 r. można zastosować środki, aby ograniczyć wykorzystanie konkretnych jednostek związanych z rodzajami projektów.

W środkach tych ustala się również datę, od której wykorzystanie jednostek, o których mowa w ust. 1–4, jest zgodne z tymi środkami. Data ta to najwcześniej sześć miesięcy po przyjęciu środków lub najpóźniej trzy lata od ich przyjęcia.

Środki te, mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy przez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której to procedurze mowa w art. 23 ust. 3. Komisja rozważy przekazanie komitetowi projektu środków, które mają być przyjęte, jeżeli dane państwo członkowskie się o to zwróci.”

– zamknięcie elektrowni Ignalina

Zgodnie z traktatem o przystąpieniu Litwy do Unii Europejskiej elektrownia Ignalina zostanie zamknięta przed końcem 2009 roku. Jeśli potwierdzi się, że zamknięcie tej elektrowni doprowadzi do bardzo istotnego zwiększenia emisji, Litwa będzie mogła skorzystać z dodatkowych uprawnień do emisji z tytułu rezerwy dla nowych operatorów. Te dodatkowe uprawnienia do emisji będą równe wartości zweryfikowanych emisji w latach 2013–2015 zmniejszonych o sumę nieodpłatnych uprawnień dla instalacji wytwarzających energię elektryczną tego kraju i 3/8 (trzech ósmych) uprawnień do emisji zbywanych na aukcjach w tym okresie. Zostaną one odliczone od ewentualnej nadwyżki rozdziału zweryfikowanych emisji w latach 2008–2012.

Komisja wyda ponadto następujące oświadczenie: „Komisja będzie monitorować sytuację, w szczególności w świetle poziomu połączeń międzysystemowych na rynku energii państw bałtyckich i złoży sprawozdanie przed końcem 2015 roku”.

Z uwagi na znaczny poziom importu energii elektrycznej z Litwy Łotwa będzie mogła również we właściwej proporcji korzystać z dodatkowych uprawnień.

– bezpieczeństwo energetyczne

W ramach analizy skutków negocjacji prowadzonych z myślą o wypracowaniu międzynarodowego porozumienia w sprawie zmian klimatycznych Komisja uwzględni wpływ ucieczki emisji na bezpieczeństwo energetyczne państw członkowskich, w szczególności gdy połączenia energetyczne z pozostałą częścią Unii Europejskiej są niewystarczające i gdy istnieją połączenia energetyczne z państwami trzecimi. Komisja będzie mogła przyjąć odpowiednie środki w tym zakresie.

ZAŁĄCZNIK II – ucieczka emisji (ang. *carbon leakage*) – artykuł 10a (dyrektywa o ETS)

7. Z zastrzeżeniem art. 10b, w roku 2013 liczba uprawnień do emisji przyznanych nieodpłatnie na mocy ust. 3–6 niniejszego artykułu stanowi 80% liczby uprawnień określonej zgodnie ze środkami, o których mowa w ust. 1, a następnie co roku zmniejsza się [o równą liczbę], tak by w roku 2020 wynieść 30%.
8. W roku 2013 i w każdym kolejnym roku do roku 2020 instalacjom w sektorach lub podsektorach, które są narażone na znaczne ryzyko ucieczki emisji, przyznawane są – zgodnie z art. 10a ust. 1 – nieodpłatne przydziały emisji w wysokości **100%** liczby przydziałów określonej zgodnie z ust. 2–6.

Przyznawanie przydziałów, o którym mowa w akapicie pierwszym, podlega środkom przewidzianym w art. 10b.

9. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r., a następnie co 5 lat Komisja, po dyskusjach na posiedzeniu Rady Europejskiej, określa – na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 9a, 9b, 9c i 9d – sektory lub podsektory, o których mowa w ust. 8.

Co roku Komisja może – z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego – dodać sektor lub podsektor do wykazu, o którym mowa w ust. 8, jeżeli można wykazać w analitycznym sprawozdaniu, że ten sektor lub podsektor po zmianie, która ma istotny wpływ na jego działalność, spełnia kryteria określone poniżej.

W celu wykonania niniejszego artykułu Komisja zasięga opinii państw członkowskich, zainteresowanych sektorów lub podsektorów i innych właściwych stron.

Środki te, mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy przez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której to procedurze mowa w art. 23 ust. 3.

- 9a. W celu określenia sektorów lub podsektorów, o których mowa w ust. 8, Komisja ocenia na szczeblu Wspólnoty zakres możliwości wliczenia w ceny produktów przez dany sektor lub podsektor – na odpowiadającym im poziomie – bezpośrednich kosztów wymaganych uprawnień oraz pośrednich kosztów związanych z podwyżką cen elektryczności wynikającą z zastosowania niniejszej dyrektywy bez jednoczesnej znacznej utraty udziału rynkowego na korzyść instalacji poza Wspólnotą charakteryzujących się wyższą emisyjnością. Ocena ta będzie się opierać na średnich cenach uprawnień do emisji wynikających z oceny skutków sporządzonej przez Komisję oraz danych o handlu, produkcji i wartości dodanej z ostatnich trzech lat dla każdego sektora lub podsektora, jeśli dane te są dostępne.
- 9b. Uznaje się, że sektor lub podsektor jest narażony na znaczne ryzyko ucieczki emisji, jeżeli:
- a) zsumowane bezpośrednie i pośrednie koszty dodatkowe spowodowane wprowadzeniem w życie niniejszej dyrektywy skutkują znacznym wzrostem kosztów produkcji, liczonemu jako udział w wartości dodanej brutto, wynoszącym co najmniej **5%**; oraz
  - b) intensywność wymiany handlowej z państwami spoza UE, określona jako stosunek sumy całkowitej wartości eksportu do państw spoza UE i wartości importu z tych państw do całkowitej wielkości rynku Wspólnoty (suma rocznych obrotów i całkowitego importu), wynosi powyżej **10%**;

Bez uszczerbku dla przepisów akapitu pierwszego uznaje się, że sektor lub podsektor jest także narażony na znaczne ryzyko ucieczki emisji, jeżeli:

- zsumowane bezpośrednie i pośrednie koszty dodatkowe spowodowane wprowadzeniem w życie niniejszej dyrektywy skutkują szczególnie dużym wzrostem kosztów produkcji, liczonemu jako udział w wartości dodanej brutto, wynoszącym co najmniej **30%**; lub
- intensywność wymiany handlowej z państwami spoza UE, określona jako stosunek sumy całkowitej wartości eksportu do państw spoza UE i wartości importu z tych państw do całkowitej wielkości rynku Wspólnoty (suma rocznych obrotów i całkowitego importu), wynosi powyżej **30%**;

- 9c. Wykaz sektorów lub podsektorów narażonych na znaczne ryzyko ucieczki emisji można uzupełnić po przeprowadzeniu oceny jakościowej, uwzględniając – o ile dostępne są odpowiednie dane – następujące kryteria:
- stopień, w jakim poszczególne instalacje w danym sektorze lub podsektorze mogą zmniejszyć poziomy emisji lub zużycie energii elektrycznej, na przykład przez zastosowanie najbardziej wydajnych technologii, uwzględniając w stosownych przypadkach wzrost kosztów produkcji, jaką mogą pociągać za sobą związane z tym zmniejszeniem inwestycje;
  - cechy rynku (aktualne i przewidywane), w tym gdy skutki dla wymiany handlowej lub poziom wzrostu kosztów bezpośrednich i pośrednich osiągają wartości zbliżone do progów wymienionych w pkt 9b akapit drugi;
  - stopa zysku jako potencjalny wskaźnik decyzji dotyczących inwestycji lub delokalizacji w perspektywie długoterminowej;
- 9d. Wykaz sektorów lub podsektorów narażonych na znaczne ryzyko ucieczki emisji jest określany po uwzględnieniu – o ile dostępne są odpowiednie dane – zakresu, w jakim państwa trzecie reprezentujące zasadniczą część światowej produkcji w sektorach uznawanych za narażone na ryzyko ucieczki emisji solennie zobowiązują się do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w tych sektorach w tych samych ramach czasowych i w zakresie porównywalnym do zobowiązań UE, oraz zakresu, w jakim emisyjność instalacji umiejscowionych w tych państwach jest porównywalna do emisyjności instalacji w UE.

ZAŁĄCZNIK III – propozycja klauzuli przeglądowej – efekty redystrybucyjne – ucieczka emisji – art. 10 ust. 2 (dyrektywa o ETS)

Dodać następujący akapit:

Najpóźniej do dnia 31 marca 2011 r. Komisja oceni, czy decyzje o wielkości procentowej przydziałów uzyskiwanych nieodpłatnie przez sektory lub podsektory zgodnie z art. 10b, w tym skutki ustanowienia poziomów odniesienia *ex ante* zgodnie z art. 10a ust. 1a, mogą znacznie wpłynąć na liczbę uprawnień wystawianych na aukcjach przez państwa członkowskie zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. b) w porównaniu ze scenariuszem zakładającym pełną sprzedaż aukcyjną we wszystkich sektorach w roku 2020. Komisja może przedłożyć odpowiednie wnioski Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, uwzględniając ewentualne efekty redystrybucyjne. W stosownym przypadku Komisja przedkłada odpowiednie wnioski Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, uwzględniając ewentualne efekty redystrybucyjne.

ZAŁĄCZNIK IV – odstępstwa w sektorze energii – artykuł 10c (dyrektywa o ETS)

Artykuł 10c: Możliwość przyznania przejściowych nieodpłatnych uprawnień z myślą o modernizacji sposobów wytwarzania energii elektrycznej

1. W drodze odstępstwa od art. 10a ust.1–4 państwa członkowskie mogą przyznawać przejściowe nieodpłatne uprawnienia instalacjom, które do dnia 31 grudnia 2008 r. działały na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej, lub instalacjom, w których najpóźniej do tego dnia zostały fizycznie rozpoczęte działania inwestycyjne na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej – jeżeli spełniony jest jeden z poniższych warunków:
  - krajowa sieć energetyczna nie była w roku 2007 bezpośrednio ani pośrednio połączona z systemem sieciowym obsługiwany przez Unię ds. Koordynacji Przesyłu Energii Elektrycznej;
  - lub jeżeli krajowa sieć energetyczna była w roku 2007 bezpośrednio lub pośrednio połączona z siecią obsługiwaną przez Unię ds. Koordynacji Przesyłu Energii Elektrycznej wyłącznie za pomocą pojedynczej linii o zdolności przesyłowej poniżej 400 MW;
  - lub jeżeli w roku 2006 ponad 30% energii elektrycznej zostało wytworzone z jednego rodzaju paliwa kopalnego i jeżeli w roku 2006 PKB na mieszkańca w cenach rynkowych nie przekraczał 50% średniego PKB na mieszkańca w UE.

Zainteresowane państwo członkowskie przedkłada Komisji krajowy plan, w którym przewiduje inwestycje w doposażanie oraz modernizację infrastruktury i w czyste technologie oraz dywersyfikację koszyka energetycznego i źródeł dostaw w wysokości w jak największym stopniu odpowiadającej wartości rynkowej nieodpłatnie przyznanych uprawnień, w odniesieniu do zamierzonych inwestycji z uwzględnieniem konieczności jak największego ograniczenia bezpośrednio z nimi związanych wzrostów cen. Co roku państwo to przedkłada Komisji sprawozdanie z inwestycji w doskonalenie infrastruktury i w czyste technologie. Inwestycje poczynione od czasu wejścia w życie niniejszej dyrektywy mogą zostać uwzględnione w tym celu.

2. Przejściowe nieodpłatne uprawnienia odlicza się od liczby uprawnień, które dane państwo członkowskie w przeciwnym razie wystawiłoby na aukcjach na mocy art. 10 ust. 2. W roku 2013 łączne przejściowe nieodpłatne uprawnienia nie przekraczają **70%** średnich rocznych zweryfikowanych emisji takich producentów w latach 2005–2007 w wysokości odpowiadającej końcowemu krajowemu zużyciu brutto zgodnie ze zweryfikowanymi emisjami w latach 2005–2007 w danym państwie członkowskim; następnie zmniejszane są stopniowo, tak by w roku **2020** zmaleć do zera. W przypadku tych państw członkowskich, które nie uczestniczyły w systemie wspólnotowym w roku 2005, stosowne poziomy emisji oblicza się na podstawie zweryfikowanych emisji tych państw w ramach systemu wspólnotowego z roku 2007.

Zainteresowane państwo członkowskie może zastrzec, że uprawnienia przyznane na mocy niniejszego artykułu mogą zostać wykorzystane przez operatora danej instalacji wyłącznie na użytek przekazania uprawnień zgodnie z art. 12 ust. 3 w odniesieniu do emisji z tej samej instalacji w trakcie roku, na który przyznano przydziały.

3. Uprawnienia przyznawane operatorom opierają się na rozdziale według zweryfikowanych emisji z lat 2005–2007 lub na poziomie odniesienia *ex ante* dotyczącym emisyjności, opartym na średniej ważonej poziomów emisji większości niskoemisyjnych sposobów wytwarzania energii elektrycznej objętych wspólnotowym systemem dla instalacji korzystających z różnych paliw. Wagi mogą odzwierciedlać udział różnych paliw w wytwarzaniu energii elektrycznej w danym państwie członkowskim. Komisja – zgodnie z procedurą przewidzianą w art. [23 ust. 2] – dostarcza wskazówek, by zagwarantować, że metody rozdziału nie spowodują niepotrzebnych zakłóceń konkurencji i że ich negatywny wpływ na zachęty do redukcji emisji będzie jak najmniejszy.
4. Państwo członkowskie stosujące niniejszy artykuł wymaga od korzystających z niego producentów energii elektrycznej i operatorów sieci, by co 12 miesięcy składali sprawozdania o wdrażaniu inwestycji, o których mowa w planie krajowym, przedkłada Komisji sprawozdania na ten temat i udostępnia te sprawozdania opinii publicznej.

5. Państwo członkowskie, które zamierza rozdzielić uprawnienia na mocy niniejszego artykułu, do dnia 30 września 2011 r. przedkłada Komisji wniosek zawierający proponowaną metodę rozdziału uprawnień oraz indywidualne przydziały. Wniosek zawiera:
- a) dowody, że dane państwo członkowskie należy do co najmniej jednej kategorii, o których mowa w ust. 1;
  - b) wykaz instalacji objętych wnioskiem oraz liczbę uprawnień, które mają zostać przyznane każdej instalacji zgodnie z ust. 3 i ze wskazówkami Komisji;
  - c) krajowy plan, o którym mowa w ust. 1 tiret drugie;
  - d) przepisy o monitorowaniu i egzekwowaniu odnoszące się do zamierzonych inwestycji przedstawionych w planie krajowym;
  - e) informacje dowodzące, że przydziały nie powodują niepotrzebnych zakłóceń konkurencji.
6. Komisja ocenia wnioski, biorąc pod uwagę elementy wymienione w ust. 5, i może go odrzucić w terminie 6 miesięcy od otrzymania stosownych informacji.
7. Dwa lata przed upływem terminu, w którym państwo członkowskie może przyznawać przejściowe nieodpłatne uprawnienia instalacjom, które do dnia 31 grudnia 2008 r. działały na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej, Komisja ocenia postępy we wdrażaniu krajowego planu działań. Jeżeli Komisja uzna – na wniosek danego państwa członkowskiego – że istnieje potrzeba ewentualnego przedłużenia tego okresu, może przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie odpowiednie wnioski, w tym określić warunki, które należy spełnić, jeżeli okres ten zostanie przedłużony.

ZAŁĄCZNIK V – dyrektywa o ETS

Oświadczenie Komisji do art. 10 ust. 3

W latach 2013–2016 państwa członkowskie mogą także wykorzystywać dochody pochodzące z aukcji uprawnień w celu wspierania budowy wysoko wydajnych elektrowni, w tym elektrowni korzystających z odnawialnych źródeł energii, przystosowanych do wychwytywania i składowania dwutlenku węgla (CCS). W przypadku nowych instalacji, których poziom wydajności przekracza poziomy wydajności elektrowni podane w załączniku I do decyzji Komisji z dnia 21 grudnia 2006 r. (2007/74/WE)¹, państwa członkowskie mogą przyznać wsparcie nieprzekraczające 15% ogólnych kosztów inwestycji w nową instalację, która jest przystosowana do wychwytywania i składowania dwutlenku węgla (CCS).

---

¹ Decyzja Komisji z dnia 21 grudnia 2006 r. ustanawiająca zharmonizowane wartości referencyjne wydajności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej i ciepła zgodnie z dyrektywą 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*notyfikowana jako dokument numer C(2006) 6817*).

ZAŁĄCZNIK VI – dyrektywa o odnawialnych źródłach energii

Oświadczenie Komisji w związku z przyjęciem dyrektywy o odnawialnych źródłach energii

„Komisja uznaje, że niektóre państwa członkowskie już w roku 2005 osiągnęły wysoki udział energii odnawialnych na szczeblu krajowym. Opracowując sprawozdania, o których mowa w art. 20 ust. 6 lit. d), ust. 7 i ust. 8, Komisja odpowiednio uwzględni w swojej ocenie najwyższej opłacalności marginalne koszty zwiększenia udziału energii odnawialnych i w stosownym przypadku zaproponuje także rozwiązania odpowiednie dla takich państw członkowskich w każdym wniosku przedkładanym zgodnie z wyżej wymienionym artykułem dyrektywy.”
